

Odvjetnik Marko Zagorac
zagorac@odvjetnik-zagorac.hr

Odvjetnički ured Marko Zagorac
IBAN HR90 2340 0091 1603 9952 1 SWIFT PBZGHR2X
Ante Starčevića 5, 51000 Rijeka, Hrvatska
051 / 347 840 OIB 82182414496

Odvjetnica Radica Maričić
maricic@odvjetnik-zagorac.hr

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA
U RIJECI

Pravna stvar:

Posl.br.: **St-269/2014** (Pž-947/2025-2)

Stečajni upravitelj: Jure Matković, Viškovo 41, 51216 Viškovo
OIB: 77997550993

zastupan po odvjetniku Marku Zagorcu iz Rijeke

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

-protiv rješenja VTS RH Pž-947/2025-2 od 12.03.2025.,
zaprimljenog 08.11.2025.

Ix – elektroničkim putem – a za potrebe više sudionika u postupku _____

I Uvodno označenim rješenjem odbijena je žalba stečajnog upravitelja stečajnog dužnika i potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. St-269/2014-234 od 17.02.2025.

II **Stečajni upravitelj** (dalje i predlagatelj dopuštenja revizije) Vrhovnom sudu Republike Hrvatske (dalje i VS RH) podnosi prijedlog za dopuštenje revizije iz čl. 385.a st 2., (riječ je o pravnom pitanju o kojem nema prakse VS RH), te iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a (nerazumljivost i proturječnost u obrazloženju presude) jer mu je u drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz čl. 29. Ustava Republike Hrvatske, odnosno pravo na pravično suđenje iz čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Predlagatelj dopuštenja revizije podnosi prijedlog za dopuštenje revizije zbog pravnog pitanja koje je važno i za odluku u ovom postupku i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni:

II. a) Pravno pitanje glasi:

„Da li se nagrada stečajnom upravitelju može odrediti izravnom i dosljednom primjenom izričitih odredbi čl. 5. i 7. Uredbe Vlade Republike Hrvatske o načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/15) tj. sukladno čl. 94. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17 i 36/22) kao zakona „lex specialis“, uz primjenu stavka 6. čl. 94. navedenog stečajnog zakona tj. u slučaju kada na računu stečajnog dužnika nema sredstava za nagradu i kada je, prema pravomoćnoj odluci prvostupanjskog (trgovačkog) suda o otvaranju stečajnog postupka, utvrđeno da nekretnina, unovčena u ovršnom postupku (u kojem je od ovršnih radnji u trenutku otvaranja stečajnog postupka izvršena samo zabilježba ovrhe) vođenom i dovršenom pred ovršnim sudom tijekom stečajnog postupka, predstavlja stečajnu masu stečajnog dužnika, pri čemu je stečajni upravitelj, postupajući u potpunosti sukladno odgovarajućim odredbama stečajnog zakona, nekretninu preuzeo u posjed, njome upravljao, te kao zastupnik ovršenika sudjelovao nizom radnji u postupku unovčavanja te nekretnine pred ovršnim sudom, a koje radnje u bitnome odgovaraju radnjama koje bi stečajni upravitelj poduzeo da je dotična nekretnina unovčavana u stečajnom postupku “.

II b) Razlog za postavljanje pravnog pitanja:

- sastavni dio prava na pravično (pošteno) suđenje je pravo na obrazloženu sudsku odluku dok je u ovom slučaju odluka drugostupanjskog suda konradiktorna, nerazumljiva, te time ne zadovoljava kriterij „obrazložene sudske odluke“.

III. Za potrebe odlučivanja o predmetnom prijedlogu dopuštenja revizije, stečajni upravitelj ovdje (uz ostalo dostupno VS RH-u) kronološki iznosi (s njegovog stajališta) bitne činjenice:

Trgovački sud u Rijeci (dalje i TS RI) je rješenjem od 16.12.20214 godine otvorio stečajni postupak nad stečajnim dužnikom primjenom odredbi Stečajnog zakona, NN 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15 (dalje i SZ/96), s time da je sud konstatirao da: „Iz dužnikovog prokaznog popisa imovine s ročišta radi izjašnjenja o prijedlogu i rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom od 16. prosinca 2014. godine proizlazi da dužnik ima dovoljno imovine za pokriće troškova stečajnog postupka“.

Što predstavlja stečajnu masu decidirano (u značenju definitivno, kategorički i nedvosmisleno) uređeno je člankom 67. st. 1. SZ/96. odnosno čl. 134. SZ/15.

Primjenom decidiranih odredbi čl. 94. Stečajnog zakona NN 71/15, 104/17 i 36/22 (dalje SZ/15) te primjenom decidiranih odredbi Uredbe Vlade Republike Hrvatske o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima NN 105/15 (dalje Uredba) uređeno je određivanje i isplata nagrade stečajnog upravitelja za njegov rad.

Stečajni upravitelj je, nakon što je dovršeno unovčavanje stečajne mase stečajnog dužnika, predložio donošenje rješenja o njegovoj nagradi uzimajući u obzir vrijednost ukupno unovčene stečajne mase (210.365,89 euro) koju čine i predmeti iz prokaznog popisa navedenog u rješenju o otvaranju stečajnog postupka. TS RI je rješenjem St-269/2014 od 4.4.2024. (dalje i prvobitno rješenje) stečajnom upravitelju odredio nagradu u visini od

18.707,30 euro u bruto iznosu i to dosljednom primjenom odredbi čl. 94. SZ/15 i odredbi čl. 5. i 7. Uredbe. U tom rješenju nije navedeno tko će namiriti nagradu (kao trošak stečajnog postupka), jer je očito da je TS RI smatrao da je to pitanje sasvim jasno odnosno decidirano uređeno odgovarajućim odredbama SZ/15 (između ostalog i stavkom 6. čl. 94. SZ/15).

Odredbe čl. 94. SZ/15 kao i odredbe čl. 5. i 7. Uredbe do danas nisu izmijenjene niti drugačije tumačene - osim (prema naknadnom pravnom shvaćanju sudaca svih odjela VTS RH) ostavljanja stečajnom sucu da može prema vlastitoj procjeni umanjiti vrijednost obujma i složenosti obavljenih poslova od strane stečajnog upravitelja (čl. 5. Uredbe).

U gore navedenom prvobitnom rješenju TS RI o nagradi od 4.4.2024. stečajni sudac je u obrazloženju naveo da nema uvjeta za umanjivanje nagrade s te osnove.

Rješenje TS RI St-269/2014 od 4.4.2024. o nagradi stečajnom upravitelju je žalbom osporio razlučni vjerovnik ukazujući da u stečajnom postupku nisu mogli nastali troškovi unovčenja vezani za prodaju nekretnine u ovršnom postupku pozivajući se na pravno shvaćanje iz rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske (dalje VS RH) Rev 895/20 od 8.9.2020., godine. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (dalje VTS RH) je prihvatio žalbu razlučnog vjerovnika rješenjem Pž-1939/2024-2 od 15.5.2024. i uputio prvostupanjski sud na ponovno postupanje i odlučivanje, iako TS RI nije u svojem rješenju naveo da će po njemu određena nagrada teretiti tog razlučnog vjerovnika.

Novim (drugim po redu) rješenjem TS RI St-269/2014-201 od 19.4.2024. je stečajnom upravitelju odredio nagradu u visini od 3.289,43 euro protiv kojeg je stečajni upravitelj podnio žalbu koju je VTS RH prihvatio rješenjem Pž-3040/2024-2 od 28.8.2024. uz ukidanje tog rješenja i poziv prvostupanjskom sudu za daljnjim postupanjem u kojem je TS RI donio rješenje St-269/2014-209 od 11.10.2024. o diobi (zadnje) ostvarene kupovnine na način da je sav iznos kupovnine ostvarene u ovršnom postupku podijelio razlučnim vjerovnicima, protiv kojeg rješenja je stečajni upravitelj podnio žalbu od koje je odustao, s time da su se istovremeno s odustanjem od te žalbe stečajni upravitelj i razlučni vjerovnik (koji je žalbom osporio prvobitno rješenje o nagradi) zajedničkim podneskom dana 2.12.2024. obratili stečajnom sucu sa stavom da se razlučni vjerovnik neće protiviti novom (trećem po redu) rješenju o nagradi stečajnom upravitelju koje će odgovarati prvobitno donesenom rješenju od 4.4.2024., s time da se prvobitno određeni iznos temeljem odredbi čl. 94. t. 6. SZ/15 i čl. 5. i 7. Uredbe isplati iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka, a s obzirom na blokirani račun stečajnog dužnika.

Istovremeno je stečajni upravitelj podnio i prijedlog za obustavu stečajnog postupka zbog nedostatnosti mase za namirenje troškova stečajnog postupka (u koje spada i trošak nagrade stečajnom upravitelju) uslijed blokiranog računa stečajnog dužnika od strane vjerovnika stečajne mase, te (ponovno) zatražio određivanje nagrade stečajnom upravitelju primjenom članka 94. stavak 1., 2. i 6. Stečajnog zakona, NN 71/15, 104/17, 36/22 (dalje SZ/15), dakle uz zaključak da se ista ima isplatiti iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka, sukladno odredbi čl. 94. stavak 1., 2. i 6. SZ/15. i to s obzirom:

- da je prethodno (rješavajući po drugoj žalbi stečajnog upravitelja na visinu određene mu nagrade VTS RH u rješenju Pž-3040/2024-2 od 09.09.2024. pod točkom 7.2., uz ostalo, naveo:

„Napominje se kako Vrhovni sud Republike Hrvatske niti sudska praksa nisu izričito odredili ulazi li vrijednost imovine stečajnog dužnika prodane izvan stečajnog postupka u vrijednost stečajne mase kod određivanja nagrade stečajnom upravitelju, odnosno ako ulazi, kako se ocjenjuju radnje stečajnog upravitelja koje je eventualno poduzeo s tim u vezi.“

s time da je isti VTS RH prethodno u rješenju PŽ-1939/2024-2 od 15.5.2024. (po prvoj žalbi stečajnog upravitelja na određenu mu nagradu od 3.289,43 €) naveo pod točkom 8:

„Prema tome, sud je u pobijanom rješenju pogrešno uzeo u obzir vrijednost imovine stečajnog dužnika unovčene u ovršnom postupku kao vrijednost unovčene stečajne mase, s obzirom na revizijsku odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni br. Rev-895/20.“

Dakle, prema gornjem navodu je vijeće VTS RH dana 15.5.2024. izvelo zaključak da je VS RH u odluci Rev-895/20 od 8.9.2020. ustvrdio „da imovina stečajnog dužnika unovčena u ovršnim postupcima ne predstavlja unovčenu stečajnu masu“.

Stečajni upravitelj smatra da su gore citirani navodi iz gore navedenih dvaju rješenja VTS-a RH kontradiktorni i nerazumljivi odnosno VTS RH prvotno navodi stav da (prema stavu VS-a RH) imovina unovčena (tijekom stečajnog postupka) u ovršnom postupku ne predstavlja unovčenu stečajnu masu stečajnog dužnika da bi potom (nekoliko mjeseci kasnije) isti VTS RH izrazio stav da VS RH niti sudska praksa nisu izričito odredili ulazi li vrijednost imovine stečajnog dužnika prodane izvan stečajnog postupka (tijekom stečajnog postupka) u vrijednost stečajne mase.

Upravo zbog gore navedenih kontradiktornosti i nerazumljivosti je stečajni upravitelj stečajnom sucu predložio da mu se nagrada odredi isključivo neposrednom primjenom decidiranih odredbi SZ/15 (kao zakona koji je kao „lex specialis“ nadređen svim ostalima zakonima) a koje zakonske odredbe se zbog svoje jasnoće, izričitosti i nedvosmislenosti ne mogu dodatno tumačiti drukčije ili se relativizirati, pri čemu se:

u čl. 94. Stečajnog zakona, NN 71/15, 104/17 i 36/22, navodi i:

- (1) *Stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova.*
- (2) *Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima*
- (3) *Naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja.*
- (6) *Ako u stečajnom postupku nema sredstava za nagradu i naknadu troškova stečajnog upravitelja, nagrada i naknada troškova isplatit će se iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnoga postupka.*

kao što su i odredbe Uredbe Vlade Republike Hrvatske o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima NN 105/15 (dalje Uredba) izričito navedene tj. jasne su i nedvosmislene, pri čemu:

Uredba u čl. 7. pod pojmom unovčene stečajne mase ne razlikuje unovčenu masu u ili izvan stečajnog postupka (sve za vrijeme trajanja stečajnog postupka), kao što niti u svom čl. 5. Uredba pod pojmom obujma i složenosti poslova ne razlikuje obavljene poslove u ili izvan

stečajnog postupka vezane za unovčavanje stečajne mase (sve za vrijeme trajanja stečajnog postupka).

Rješavajući po prijedlogu stečajnog upravitelja je TS RI (trećim po redu) rješenjem St-269/2014-234 od 17.2.2025. odredio nagradu stečajnom upravitelju u visini od 5.000,00 euro bruto protiv kojeg rješenja je stečajni upravitelj podnio žalbu koju je VTS RH svojim (trećim po redu) rješenjem PŽ-947/2025-2 od 12.03.2025. odbio i potvrdio prvostupanjsko rješenje.

Podnostelj prijedloga za dopuštenje revizije smatra da je TS RI prvobitnim rješenjem St-269/2014-194 od 4.4.2024. (korektno nabrajući i opisujući niz radnji obavljenih od strane stečajnog upravitelja u stečajnom postupku uključujući i niz radnji obavljenih vezanih za ovršne postupke koji su se vodili pred ovršnim sudovima u okviru stečajnog postupka) dosljednom primjenom decidiranih odredbi SZ/15 i Uredbe pravilno stečajnom upravitelju odredio nagradu u iznosu od 18.707,30 euro bruto, no s obzirom na (po predlagatelju dopuštenja revizije kontradiktorne) upute i navode u obrazloženjima VTS RH (PŽ-1939/2024-2 od 15.5.2024. i PŽ-3040/2024-2 od 09.09.2024.), TS RI je rješenjem St-269/2014-234 od 17.2.2025. odredio drastično umanjenu nagradu stečajnom upravitelju i to u visini od 5.000,00 euro bruto (3.600,00 euro neto), a takvu visinu nagrade za rad stečajnog upravitelja u razdoblju tijekom 2015. pa do pred kraj 2022. (uz u rješenju TS RI opisane mnogobrojne radnje), dakle i VTS RH (odbijanjem žalbe) smatra primjerenom odnosno pravičnom.

Stečajni upravitelj smatra da se radnje koje je tijekom stečajnog postupka poduzimao vezano za unovčavanje imovine stečajnog dužnika u ovršnom postupku (u kojem je u trenutku otvaranja stečajnog postupka od ovršnih radnji bila obavljena samo radnja zabilježbe ovrhe), a koja imovina bez ikakve dvojbe predstavlja stečajnu masu, u bitnome i u brojnosti ne razlikuju od radnji koje bi stečajni stečajni upravitelj poduzimao da se unovčavanje te stečajne mase umjesto po ovršnom sucu provodilo po stečajnom sucu, pri čemu stečajni upravitelj smatra da se i radnje ovršnog i stečajnog suca u postupcima unovčavanja stečajne mase stečajnog dužnika (počevši od odluke o ovrsi/prodaji, preko odluke o vrijednosti, uvjetima prodaje pa sve do odluke o predaji) u bitnome i po brojnosti ne razlikuju.

Rješenjem (protiv kojeg stečajni upravitelj predlaže dopuštenje revizije) PŽ-947/2025-2 od 12.03.2025 (trećim po redu) je VTS RH odbio žalbu stečajnog upravitelja na određeni mu iznos nagrade od 5.000,00 € bruto, s time da se u obrazloženju ponovno pozvao na (po predlagatelju dopuštenja revizije kontradiktorne odnosno nerazumljive) navode u kojima se stečajnom upravitelju kroz izraz „troškovi unovčenja nisu nastali“ osporava pravo na pravičnu nagradu koju je već svojim prvobitnim rješenjem TR RI odredio striktnom primjenom odredbi čl. 94. SZ/15 i čl. 5.i 7. Uredbe.

Prema predlagatelju dopuštenja revizije je prostupanjski sud, dosljedno primjenjujući odredbe čl. 94. SZ/15 i Uredbe Vlade RH, pravilno postupio kada je donio rješenje St-269/2014 od 4.4.2024. kojim je stečajnom upravitelju odredio nagradu u visini od 18.707,30 eura u bruto iznosu (neto 13.469,26 €), s time da predlagatelj dopuštenja revizije smatra da činjenica što je je jedan od dvaju razlučnih vjerovnika žalbom osporio takvo rješenje kao i činjenica da je VTS RH tom vjerovniku dao za pravo i (pozivajući se na stav VS RH Rev-895/20 od 2.9.2020.) ocjenivši da nagrada ne može teretiti razlučnog vjerovnika, prema uvjerenju predlagatelja dopuštenja revizije ne bi trebalo značiti da stečajni upravitelj nema pravo na nagradu određenu striktnom primjenom vrlo jasnih i izričitih odredbi stečajnog zakona koji je ujedno i zakon „lex specialis“.

Naime, VTS RH se u gore spomenutim rješenjima poziva na shvaćanje VS RH Rev-895/20 od 8.9.2020. u kojem rješenju se u bitnome navodi da troškovi unovčenja imovine stečajnog dužnika koja je prodana u ovršnom postupku pred ovršnim sudom ne mogu teretiti vjerovnike koji imaju razlučno pravo na istoj.

No, SZ/96 („lex specialis“) u čl. 170. st. 2. kao trošak unovčenja izričito navodi samo mogući trošak poreza vezan za takvu prodaju, a tek na 5. sjednici svih odjela VTS RH je svojim pravnim shvaćanjem od 19.06.2008. (koje do danas nije promijenjeno) specificirao što bi predstavljao trošak unovčenja (a tu spominje i nagradu stečajnog upravitelja).

Prema stavu predlagatelja dopuštenja revizije to pravno shvaćanje ne može biti nadređeno decidiranim navodima zakona („lex specialis“) niti se kroz to shvaćanje VTS RH može tumačiti nešto što je izričito navedeno odnosno poništiti ili relativizirati odredbu čl. 94. SZ/15 u kojoj se izričito i nedvosmisleno određuje način određivanja nagrade stečajnom upravitelju kao i na čiji teret će se ista isplatiti ako u stečajnom postupku nema sredstava za njezinu isplatu (dakle vrlo jasno i izričito).

Zakonodavac u vrijeme donošenja SZ/15 u rujnu 2015. godini nije mogao znati da sredstva na računu stečajnog dužnika mogu uzmanjkati i iz razloga koji će nastati temeljem pravnog shvaćanja donesenog čak 5 godina kasnije odnosno u rujnu 2020. godine, pri čemu u stavku 6. članka 94. SZ/15 niti nisu posebno specificirani razlozi zbog kojih bi na računu stečajnog dužnika moglo uzmanjkati sredstava za isplatu nagrade stečajnom upravitelju kao troška stečajnog postupka.

VS RH u zbirkama odluka objavljuje odluke nižih sudova s ciljem ujednačavanja sudske prakse i primjene iste, pa je tako u 2013. godini (dakle prije otvaranja stečajnog postupka) VS RH u Izboru odluka za 2013. godinu objavio odluku Županijskog suda u Osijeku Gž-3569/12 od 17.01.2013. koju su odluku, kako stečajni sudac TS RI tako i stečajni upravitelj, imali na umu kada su otvarali predmetni stečajni postupak odnosno prihvatili imenovanje za stečajnog upravitelja.

Nažalost, pokazalo se tek blizu 8 godina nakon toga da se (jedno od vijeća) VS RH ne složi sa stavom koji je VS RH objavio kao preporučenu sudsku praksu u siječnju 2013. godine, no ta činjenica i saznanje imalo je drastičan utjecaj na ovdje predlagatelja dopuštenja revizije utoliko što je njegov rad u predmetnom stečajnom postupku u najvećem dijelu vrijednovan kao bezvrijedan odnosno da je u najvećoj mjeri svoj trud i vrijeme potrebno za obavljanje poslova stečajni upravitelj poduzimao kao volonter - za razliku od više desetaka drugih kolega stečajnih upravitelja kojima su rješenja o nagradi postala pravomoćna prije dana objavljivanja (9.8.2020.) pravnog shvaćanja VS RH Rev-895/2020 kojim shvaćanjem se praktički stavlja van snage po istome VS RH u siječnju 2013. godine objavljena odluka radi primjene u sudskoj praksi, a radi ujednačavanja sudske prakse sudova.

Postupanje prema predlagatelju dopuštenja revizije u predmetnom stečajnom postupku na način koji bi odstupio od uobičajene dugogodišnje prakse stečajnih sudova prilikom određivanja nagrada stečajnim upraviteljima primjenom zakonske odredbe čl. 94. st. 1. i 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 107/17 i 36/22), predstavljalo bi njegovu drastičnu diskriminaciju kroz značajno materijalno oštećenje u odnosu na desetine drugih kolega stečajnih upravitelja koji su pravično nagrađivani za svoj rad, i to bez njegove krivnje.

Zaključno, posljedica (drastično materijalno oštećenje i duboki osjećaj nanesene nepravde) po predlagatelja prijedloga za dopuštenje revizije sastoji se u činjenici što mu je od strane TS RI kao prvostupanjskog suda, a temeljem kontroverzi u odlukama VTS RH, za rad u predmetnom stečajnom postupku umjesto (prema stečajnom upravitelju ispravno utvrđene) pravične prvobitne nagrade određene dosljednom primjenom odredbi čl. 94. SZ/15 (rješenjem TS RI St-269/2014-194 od 4.4.2024.) u visini od 18.707,30 € bruto (neto 13.469,26 €), u svom trećem po redu rješenju dana 17.2.2025. godine, prvostupanjski sud iznos nagrade sveo na bruto iznos od 5.000,00 € (neto od 3.600,00 €), i to za rad stečajnog upravitelja u postupku tijekom razdoblja od osam godina (kroz razdoblje od siječnja 2015. do konca 2022.), dakle prosječno na nagradu u visini od 37,50 € neto mjesečno, a što dakle i za jedno od vijeća VTS RH, temeljem rješenja PŽ-947/2025-2 od 12.3.2025., predstavlja pravičnu nagradu.

IV Temeljem gore navedenog, predlaže se donošenje rješenja kojim se se usvaja prijedlog stečajnog upravitelja za dopuštenje revizije,

pri čemu bi u revizijskom postupku prvostupanjski sud postupio na način da se nagrada stečajnom upravitelju odredi i obrazloži sukladno decidiranim odredbama čl. 94. st. 1., 2 i 6. SZ/15, te sukladno decidiranim odredbama čl. 5. i 7. Uredbe odnosno u istom iznosu i uz ista obrazloženja kao u prvobitnom rješenju TS RI St-269/2014-194 od 4.4.2024., dakle s time da se nagrada isplati na teret Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka.

Rijeka, 08.12.2025.

Stečajni upravitelj
Jure Matković
Po opunomoćeniku